

ת"פ 39288/07 - מדינת ישראל נגד ג ב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 15-07-39288 מדינת ישראל נ' ב
תיק חיזוני: 3127252015

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
מדינת ישראל
נאש
נגד ג ב
מאשימה

החלטה

בפני מתברר הילך שבמוקדו כתוב אישום שהוגש נגד הנאשם אשר מייחס לו עבירות של הפרעת שוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת סתום של בת זוג, ועל הפרק עומדת בקשה להבאת ראיות הזמה מטעם המאשימה.

הרקע לבקשתה

1. בשל שלב בו מצוי הילך: פרשת ההגנה טרם הסטיימה, הנאשם טרם העיד, הצדדים טרם סיימו טענותיהם, אפרט את המצע הרלוונטי בנסיבות הנדרשת. עוד addCriterion כי איןני רואה במסגרת החלטה זו לפרט את כל ההליכים הרבים שהתקיימו, ואפרט רק את ההליכים שיש להם השכלה על הבקשה שלפני.

2. כאמור, כתוב האישום מייחס לנאים בין היתר עבירה של תקיפה בת זוג - המטלוננט. לגבי עבירה זאת פורט כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היי הנאשם והמטלוננט בני זוג כמנה, וכי ביום 16.7.2015 סמוך לשעה 23:53 בצומת קריית אتا, תקף הנאשם את המטלוננט בכר שמשכה בידה וכן בשערות ראשה, כאשר המטלוננט צעקה "זמןינו משטרת, זמןינו משטרת". ציין כי באותה עת שהוא במקום עובי אורח וזמןינו ניידת משטרת למקום.

3. המטלוננט נכללה ברשימה עדי התביעה, אך בישיבה שהתקיימה ביום 30.4.2017 וויתרה התביעה על העדתה, ובעקבות כך הודיע הסגנור כי הוא מתכוון לזמןנה לעדות במסגרת פרשת הגנה.

4. בפתח הישיבה שנערכה ביום 18.7.2017 שנועדה לשמייעת ראיות ההגנה, ביקש הסגנור להעיד את המטלוננט בטרם עיד הנאשם. ב"כ המאשימה התנגד למהלך האמור וטען כי העדת המטלוננט לפני שמייעת עדותו של הנאשם תפגע ביכולת התביעה לנחל את התיק, שכן גרסת הנאשם טרם נשמעה. בהחלטה שניתנה במהלך הדיון ומהnimוקים שפורטו בה, אפשרתי להגנה להעיד את המטלוננט לפני שמייעת עדות הנאשם, וכן המטלוננט העידה באותו יום. התיק קבוע אףוא לישיבה נוספת במהלך הPROCEDURE.

בmeaning לשאלות שהפניתי לב"כ המאשימה באותו ישיבה- כיצד התנגדות המאשימה להעדת המטלוננט לפני

עדות הנאשם מתישבת עם העובדה כי מדובר בעדות תביעה שהמאשימה וויתרה על העדתה - השיב ב"כ המאשימה כי טובעת אחרת שנייה את התקן בתחילת הדרכו וויתרה על העדתה משיקוליה, וכי רצון המאשימה היה לחקור את המתלוננת בחקירה נגדית.

הבקשה והתגובה

5. בבקשתה ביקשה המאשימה לאפשר לה להעיד ארבעה חוקרי משטרה בנוגע "לענין אשר עולה מעדותה של [המתלוננת]". נימוקיה של המאשימה הם כללו: ראשית, המאשימה לא יכולה לדעת את גורסת המתלוננת בית המשפט. לטעתן המאשימה גרסת המתלוננת סותרת בחלוקת הודעתה שנמסרה למשטרה; והמתלוננת סירבה לשף פעולה עם המאשימה במסגרת פרשנות התביעה. שניית, במסגרת עדותה מסרה המתלוננת מספר עובדות אשר לדעת המאשימה הן מהותיות ומצריכות בירור. שלישיית, ישנה חשיבות במתן אפשרות למאשימה לבחון את מהימנות עדות המתלוננת.

הסגור מתנגד לבקשת המאשימה. הטיון העיקרי מתייחס לסגור הוא כי בית המשפט רשאי להתר על תובע להביא ראיות �מה רק כאשר מדובר בטענות שהמאשימה לא יכולה לצפות מראש. נטען כי במקרה הנדון מדובר בעdet תביעה, אשר גרסה הייתה ידועה למאשימה. על כן, המאשימה יכולה להיות להעיר מראש עדות המתלוננת ולהטיח בה במועד עדותה את הראיות הסותרות את עדותה. לטענת הסגור, לאור כפירת הנאים בעבודות כתב האישום, אך צפוי היה כי בפרשת ההגנה יביא ראיות שיתמכו בטענות כי לא תקף את המתלוננת, ועל כן המאשימה אינה יכולה לטעון כי גרסה המתלוננת בלתי צפואה.

דין והכרעה

7. לאחר שיעינתי בבקשתה ותגובהה וביתר המסמכים בתיק הגעתו לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות. אפרט את נימוקי להלן.

סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חסד"פ**) קובע כי "ב**ית** המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפות מראש, או להוכיח עובדות שהנאות חזר בו מהודיעתו בהן לאחר סיום פרשת**התביעה**". הסעיף הנדון מיועד לאZN בין האינטראסים הנוגדים: מחד, סופיות ההליך המשפטי; ומайдך, עשיית צדק וחיראה לחשיפת האמת. הפסיכה קבועה כי יש להקפיד שראיותו של כל צד תובאנה במסגרת מסכת**הבאת ראיות**, ואולם אין להסכים עם מצב שבו טענה המועלית בשלב פרשת ההגנה תהיה מוכרעת על יסוד טענותיו של צד אחד בלבד רק בשל העובדה שהסגנוריה גיבשה את קזו הטיעון שלאה בשילב כה מאוחר, עד שיהיה בכך כדי למנוע היערכות מראש כלפיו על ידי הצד الآخر (ראו: ע"פ 842/85 **הרוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב(4) 245, 260-259 (1988)). לפי סעיף 165 לחסד"פ, בית המשפט ייתיר לתביעה להביא ראיות נוספת (15.5.2002) ב לפוסט בانون אובייקטיבי את הטענות שמעלה הגנה מראש (ב"ש (מחוזי) חיפה) 2469/02 **מדינת ישראל נ' עדואן** (פורסם ב公报, 2002); בש"פ 3991/05 **מדינת ישראל נ' אוחזין** (פורסם ב公报, 30.5.2005)). המבחן הוא מבחן הצפויות בגדרו יש לשקל האם התביעה יכולה להיות באופן סביר לצפות את דרך מהלכה של ההגנה. בהקשר לכך נפסק, כי אין מדובר בצפיפות מפורטת ומוקדמת של כל הריכבים בעדות, אלא די בידיעה כללית אוזות הבושא. כדי לסקל את יסוד התביעה (ת"פ (מחוזי)

חיפה) 114/01 מדינת ישראל נ' יצחק (פורסם בנוו, 3.8.2003); ב"ש (מחוזי ים) 5167/05 מדינת ישראל נ' אליהו (פורסם בנוו, 11.12.2005). כמו כן, התייחס בית המשפט לפסיקה למהות הטענות להבאת עדי הזמה. בת"פ (מחוזי ת"א) 360/96 מדינת ישראל נ' بشן (פורסם בנו, 4.5.1998) נקבע כי: "סע' 165 לחוק אינו כליל בידי התביעה לבצע מקרה שיפורים מוקם בו הוגלו סתיות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנושאים שונים בחלוקת. הוא לא-node לאפשר התביעה לנסות ולחזק עדות שכבר הובאה, שאם לא תאמיר כן הרי שבכל פעם שההגנה מביאה ראייה הסותרת ראיות שהובאו על ידי התביעה, כמה ל התביעה זכות להביא ראיות זמה, ועל כן דא נאמר אם כן, אין לדבר סוף". ובמלים אחרות "אין להסכים שההילך הפלילי יהפוך לנדנדה אין סופית של עדויות זמה הדדיות".

9. המקרה שלנו הוא מקרה מובהק שנסיבותו אין מצדיקות לאפשר למאשימה הבאת ראיות זמה.
10. תחילת יוער כי המאשימה מבקשת לנתקות הליך לא שגרתי ולהביא ראיות בתום פרשת התביעה ולאחר שהוחל בפרשת ההגנה, ומשכך עליה לפרט את טענותיה ולבססן כראוי. המאשימה לא עמדה בנטול זה. כל שנותן (בסעיף 4 לבקשתה) כי העדה, הגב' סוויטה מסרה דברים "מוחותיים ונדרשים בירור", וברוי שבכך אין משום פירוט מספיק. גם לגוף העניין דין הבקשה להידחות.
11. העדה אשר בעקבות עדותה בבקשתה המאשימה לאפשר לה להביא ראיות זמה היא לא אחרת מאשר עדת **تبיעה שהמאשימה יתרה על העדתה** (ושיקוליה עמה). בהקשר זה צוין כי בסעיף 4 לבקשתה ציינה המאשימה כי העדה סירבה לשתף עמה פעולה [במאמר מוסגר - איני נכנס לשאלת שמעות ויתור המאשימה על העדת העדה, שכן יכולה ההגנה שלא להעיד את העדה ובהינתן מצב זה לא ברור כיצד היה ניתן להביא את דברה של המתלוונת ולחזור אותה חקירה נגדית כפי שנטען בדיון 18.7.2017].
- הואיל ומדובר בעדות התביעה, הרי גרסתה של העדה שנמסרה במשטרה הייתה מוכרת למאשימה, יתרה מכך - מהדברים שמסירה המאשימה עולה כי כבר בשלב פרשת התביעה, ידעה שהעדה אינה משתפת עמה פעולה. יאמר כי מצב בו עד מטעם התביעה מעיד בבית המשפט בנגדו לעדותו בבית המשפט, אינו מעשה חריג בנסיבותינו וניתן אף לומר כי (למרבה הצער) הוא מעשה של יום ביום. אין אפוא המדבר בסיכון חריג, וככל סדר הדיון והראיות ערוכים במצב זה ומעמידים לרשות המאשימה כלים מתאימים לטיפול בעניין מן הפן הראייתי.
12. לטענת המאשימה העדות שהשמיעה המתלוונת בבית המשפט סותרת בחלוקת את העדות שמסירה למשטרה. נימוק זה אינו יכול לבסס הבאת ראיות זמה. ראשית, לא הובחר בבקשתה לשם נדרש העדת ארבעה שוטרים, ומה הקשר בין העדתם לבין הזמת עדות העדה. שנית, למאשימה עמדה הזכות לחזור את העדה חקירה נגדית והעדה נחקרה חקירה נגדית; ולמאשימה אף עמדה הזכות לעמota את העדה עם הודעתה במשטרה ואף להגיש את הودעה במהלך החקירה הנגדית (מהלך שלא ננקט ושיקוליה של התביעה עמה). גם אם ניתן לומר כי המאשימה הופתעה מעדות המתלוונת (והמצב העובדתי רחוק מלהיות קר), עמדו לרשותה כלים באמצעותם ניתן היה להוכיח את אפקט ההפתעה וההתוצאות הנובעות ממנו. ברם, הבקשה אינה מפרטת מדויע החקירה הנגדית והאפשרות שעמדה לפני המאשימה להגיש את הודעתה המתלוונת במשטרה ולעומתה עם האמור בה - לא היה בהם סיפוק.

.13. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחתת.

המציאות תשלח את ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ז, 30 אוגוסט 2017, בהעדך
הצדדים.